

Η ειδωλολατρία (Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Απριλίου 26, 2017

Ο σατανάς δεν ικανοποιήθηκε με το ότι υπέταξε τον άνθρωπο και μαζί του όλη τη γη, με το ότι τον κρατούσε αιχμάλωτο, χρησιμοποιώντας σαν αλυσίδες τα διάφορα πάθη που ξεσήκωνε μέσα του, με το ότι τον έκανε δούλο της αμαρτίας και, μέσω αυτής, δούλο δικό του. Ο λογισμός που κυρίεψε τον πονηρό άγγελο όσο βρισκόταν στον ουρανό, δεν τον άφησε ούτε και τότε που ρίχτηκε, μετά την αποστασία του, κάτω από τον ουρανό, στα πρόθυρα, θα λέγαμε, του άδη. Ποιος λογισμός; Να γίνει ίσος με τον Θεό! Τον λογισμό του, λοιπόν, αυτόν τον έκανε πράξη, εισάγοντας στη γη την **ειδωλολατρία**.

Το ανθρώπινο γένος όλο και αυξανόταν, ενώ συνάμα όλο και περισσότερο ικανοποιούσε όχι μόνο τις ανάγκες του, αλλά και τις ιδιοτροπίες του και τις αμαρτωλές επιθυμίες του. **Με τέτοια ζωή, όμως, η αυτογνωσία και η θεογνωσία είναι ασυμβίβαστες! Έτσι, βυθισμένοι στις επίγειες μέριμνες και απολαύσεις, οι άνθρωποι έγιναν αποκλειστικά σαρκικοί και έχασαν την ίδια την έννοια του ενός και αληθινού Θεού**. Αλλά το αίσθημα της τιμής προς τον Θεό, αίσθημα εγγενές στον άνθρωπο από την πλάση του και επομένως φυσικό, είναι αναφαίρετο από την καρδιά του. Η πτώση δεν το κατέστρεψε, **μόνοτο αλλοίωσε**, του στέρησε την αυθεντικότητά του. Οδηγημένοι ασυνείδητα απ' αυτό το αίσθημα, οι άνθρωποι, μέσα στον μεταπτωτικό σκοτισμό τους, προσκύνησαν σαν θεούς τον εφευρέτη της αμαρτίας, τον πεσμένο άγγελο, και το τάγμα των δαιμόνων του. **Θεοποίησαν την αμαρτία**, που τους θανάτωσε ψυχικά, σ' όλες τις μορφές της. Θεοποίησαν και τους εκπροσώπους της αμαρτίας, τα πονηρά πνεύματα. Θεώρησαν θεϊκές απολαύσεις τους τρόπους ικανοποίησης όλων των παθών. Τίμησαν και την πορνεία και τη μέθη και την κλοπή και τον φόνο. Κάθε πάθος εκπροσωπούνταν από το δικό του είδωλο.

Τα είδωλα ήταν σύμβολα των δαιμόνων εντελώς ξένα προς τη ζωή, εντελώς νεκρά ως προς τα πνευματικά αισθήματα. Μπροστά τους τελούνταν ατομικές, οικογενειακές και μαζικές λατρευτικές πράξεις, με την προσφορά ζωοθυσιών ή και ανθρωποθυσιών. Αλλά **η λατρεία των ειδώλων ήταν στην ουσία λατρεία των δαιμόνων**, όπως μας βεβαιώνει ο απόστολος Παύλος. Οι ειδωλολατρικοί ναοί και τα ίδια τα είδωλα ήταν τα πιο αγαπητά κατοικητήρια των πονηρών πνευμάτων. Απ' αυτά έδιναν με ανθρώπινη φωνή χρησμούς, εξαπατώντας τη δύστυχη ανθρωπότητα. Ναός και **κατοικητήριο του σατανά έγινε και ο ίδιος ο άνθρωπος, αφού**

έπαψε να είναι ναός του αληθινού Θεού.

Η ειδωλολατρία απλώθηκε σ' όλη τη γη και έγινε δεκτή απ' όλους σχεδόν τους ανθρώπους. Μόνο λίγοι εκλεκτοί άνθρωποι διαφύλαξαν την αληθινή θεογνωσία, λατρεύοντας τον μοναδικό Θεό. Αργότερα ο Θεός διάλεξε για τη διακονία Του τον ισραηλιτικό λαό, στον οποίο έδωσε γραπτό νόμο. Η ειδωλολατρία, ωστόσο, τόσο ισχυρή έλξη ασκούσε στην πεσμένη ανθρωπότητα, που ακόμα και ο εκλεκτός λαός του αληθινού Θεού συχνά, εγκαταλείποντας Εκείνον, λάτρευε θεούς ψεύτικους.

Ο άνθρωπος, αφότου με την πτώση του στερήθηκε το θείο Φως, το Άγιο Πνεύμα, έπρεπε να αρκείται στο δικό του φτωχό φως, το φως της λογικής. Αυτό το έμφυτο φως, όμως, πολύ λίγους ανθρώπους οδήγησε στη γνώση του αληθινού Θεού. Οι περισσότεροι χρησιμοποίησαν τη λογική τους δύναμη για την απόκτηση κάθε λογής επίγειων ανέσεων και για την ανάπτυξη διαφόρων επιστημών και τεχνών, οι οποίες ακριβώς συμβάλλουν στην αύξηση και την αναβάθμιση αυτών των ανέσεων, αλλά συνάμα ευνοούν και την αμαρτωλή ζωή, επισφραγίζοντας, εδραιώνοντας και ωραιοποιώντας την πτώση με ποικιλόμορφα και εντυπωσιακά επιτεύγματα.

Πανηγυρίζει ο άνθρωπος για την ευημερία που του εξασφαλίζουν οι επιστήμες του. Αυτές, όμως, ως καρπός της πτώσεως, τον οδήγησαν στην αυτάρκεια και την αυτονόμηση από τον Πλάστη του, τον έκαναν να πιστέψει ότι δεν έχει ανάγκη του Θεού και τη χάρη Του. Απορρίπτοντας και βλασφημώντας το Άγιο Πνεύμα, οι άνθρωπινες επιστήμες έγιναν το πιο ισχυρό όπλο του διαβόλου και το πιο αποτελεσματικό μέσο της αμαρτίας για την παγίωση της πτώσεως. Το φως των ανθρώπων ενώθηκε με το φως των δαιμόνων και δημιούργησε την ανθρώπινη σοφία, που είναι εχθρική προς τον Θεό και διαφθείρει τον άνθρωπο με τη διαβολική υπερηφάνεια. Χτυπημένος από την αρρώστια της πολυμάθειας, ο σοφός του κόσμου τούτου τα έχει υποτάξει όλα στο λογικό του και έχει ειδωλοποιήσει τον ίδιο του τον εαυτό, στον οποίο πραγματοποίησε τα λόγια του σατανά: «Θα γίνετε σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό και το κακό».

Η αυτοαποκαλούμενη σοφία είναι αυταπάτη, είναι δαιμονική πλάνη, είναι γνώση ψευδώνυμη και δημιουργεί σφαλερή σχέση του δήθεν σοφού με τον εαυτό του και με τον κόσμο που τον περιβάλλει. Η κοσμική σοφία είναι βδέλυγμα και αλογία μπροστά στον Θεό, είναι κάτι περισσότερο· δαιμονισμός. Την τυφλότητά της τη διαλαλεί σαν τέλεια όραση, γι' αυτό και παραμένει αθεράπευτη, διατηρώντας την πτώση ως αναπαλλοτρίωτη κληρονομιά των δύστυχων Φαρισαίων όλων των αιώνων. «Το σαρκικό φρόνημα είναι έχθρα προς τον Θεό, αφού δεν υποτάσσεται στον θεϊκό νόμο, αλλά ούτε και

μπορεί να υποταχθεί. **Το σαρκικό φρόνημα είναι (πνευματικός) θάνατος».**

Το Άγιο Πνεύμα παραγγέλλει σ' όποιον θέλει να πλησιάσει τον Θεό και να γίνει μέτοχος της πνευματικής σοφίας, να απορρίψει την εγκόσμια σοφία. Ο απόστολος Παύλος σημειώνει ότι λίγοι σοφοί, με τα ανθρώπινα κριτήρια, δέχτηκαν τη χριστιανική πίστη, καθώς στους ξιπασμένους εκείνους, που λογαριάζονται για σοφοί, φαίνεται μωρία η πνευματική σοφία, η πλούσια και τέλεια πνευματική σοφία της χριστιανικής πίστεως και οι φιλόσοφοι και οι καλλιτέχνες ήταν οι πιο θερμοί θιασώτες της ειδωλολατρίας και οι πιο μεγάλοι εχθροί της αληθινής θεογνωσίας. Όταν ο Χριστιανισμός κυριάρχησε στην οικουμένη, η σοφία γέννησε αναρίθμητες αιρέσεις και μ' αυτές επιχείρησε να καταρρίψει την αγία πίστη. Η πιο φρικτή κακουργία της ιστορίας, η θανάτωση του Θεανθρώπου, εκτελέστηκε από τους σοφούς στο όνομα της σοφίας τους και του νόμου τους.

Στην εποχή μας η σοφία οδηγεί πάλι τους ειδωλολάτρες, που είχαν ασπαστεί τον Χριστιανισμό και τον απαρνήθηκαν, στην ειδωλολατρία και στην υπηρεσία του σατανά. Μόνο που έχει αλλάξει τώρα τη μορφή της ειδωλολατρίας, για να πλανήσει πιο εύκολα την ανθρωπότητα. Σπάνια, πολύ σπάνια γραμματέας αποδέχεται τη βασιλεία των ουρανών και αν την αποδεχθεί, **παρουσιάζει στην κοινωνία των ομοίων του την καινούργια διδασκαλία του Πνεύματος ντυμένη με τα κουρέλια της ανθρώπινης σοφίας, για να την κάνει πιο ελκυστική σ' εκείνους που αγαπούν το παλιό πιο πολύ από το καινούργιο.**

(ΑΓΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΜΠΡΙΑΝΤΣΑΝΙΝΩΦ. ΑΣΚΗΤΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ Β'. Εκδόσεις Ιεράς Μονής Παρακλήτου Ωρωπού)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ηλ. κειμένου: apantaortodoxias.blogspot.gr)